

La tribuna

Estat de desmoralització

La llei es pot adaptar segons convingui a determinats sectors o persones concretes

JAUME
Bartumeu

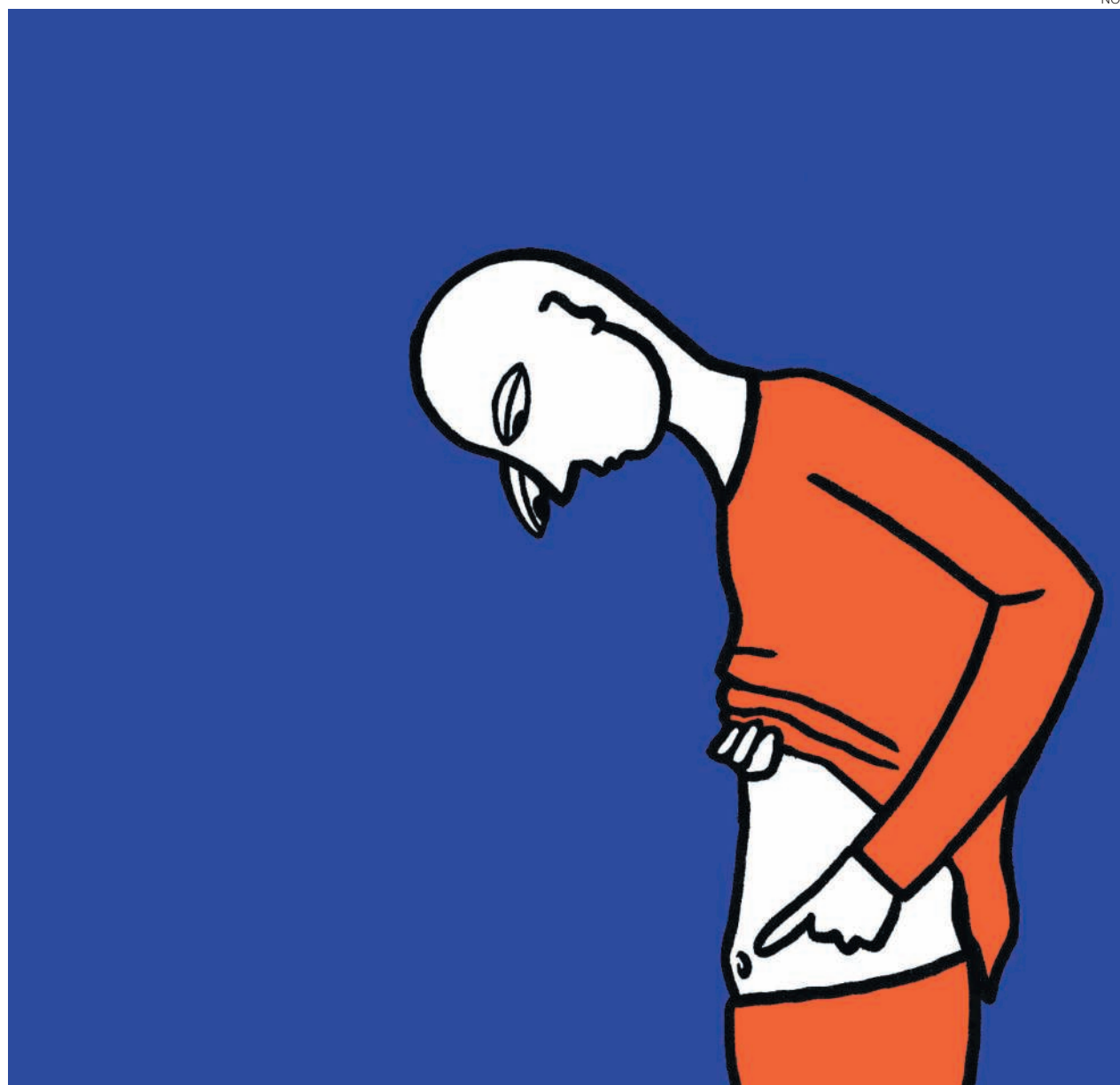
Josep Ramoneda, al qual he manllevat el títol de la tribuna d'avui, escribia a *El País*, el passat abril, que «no tenim un Estat de dret, més aviat un Estat per a la desmoralització de la ciutadania». A Andorra també!

La contractació sense cap concurs públic de la consultora Monitor Group pagant-li un milió i mig d'euros, perdonant-li encara els impostos, i l'adjudicació, contravenint la llei, a una empresa privada de la construcció d'un heliport en una zona de perills naturals són dos fets recents que vénen a demostrar que a Andorra, sota el govern de DA, l'Estat de dret està farcit de territoris d'excepció.

¿Amb quina moral els ciutadans i les ciutadanes han de complir la legalitat quan saben que determinades empreses poden aconseguir que es forci la legalitat per adaptar-la als seus interessos? ¿Què han de pensar quan veuen que a la societat CTRASA se li retornen els impostos pagats? ¿I què poden pensar els propietaris que complint la legislació urbanística han formalitzat la cessió obligatòria de terrenys, o l'han abonat, quan ara veuen que es crea un privilegi per als grans propietaris, als quals es condona la cessió obligatòria amb la indissimulada voluntat de rellançar l'especulació?

A la Constitució es pot llegir que el principi fonamental del Estat de dret és la igualtat davant de la llei. Però a l'Andorra submergida en l'onada taronja la llei es pot adaptar segons convingui a determinats sectors o persones concretes. Així actua el govern de DA, amb una barreja de frivolitat i d'arrogància.

Si aquesta aplicació selectiva de

Si Europa –i Andorra que és a Europa–, no vol exposar-se al perill de desaparèixer, ha de reafirmar els valors de la solidaritat

la legalitat va, a més, acompanyada de polítiques, també selectives, de retallades en les prestacions socials, s'entén que hi hagi una veritable desmoralització ètica en la societat andorrana.

¿Amb quins ànims les persones han d'encarar el seu futur?

El govern de DA ens està preparant una societat fragmentada, dual, amb uns ciutadans enganxats al benestar econòmic i uns altres abandonats a la cuneta del progrés del seu propi país.

No és pessimisme. És veure la realitat tal com és.

Això és el que està passant a Andorra. S'està acabant amb el sistema de l'ascensor social que ha permès progressar a més persones en la història del nostre país.

La pregunta que es fa molta gent és: ¿fins quan es continuarà ofegant als joves –s'està enfonsant una generació–, als petits empresaris, a la classe mitjana i treballadora?

Ja gairebé ningú espera que la llei d'obertura de la inversió estrangera millori les condicions econòmiques.

Però es manté el discurs, gaire-

bé insultant, del sacrifici i la penitència pels excessos dels anys de l'alegria liberal, com si la culpa de tot plegat fos de la ciutadania.

Retallar i desmantellar la protecció social és l'únic missatge que reben les persones que viuen i treballen a Andorra.

No em canso de repetir que l'austeritat que pregona la dreta arreu d'Europa no resoldrà la crisi econòmica.

Ja es veu prou on ens porta amb la recessió que afecta el Regne Unit i l'11% de l'atur europeu.

El professor de la Universitat de Texas, **James K. Galbraith**, president de l'organització Economists for Peace and Security escrivia a *Le Monde* del divendres passat, 15 de juny, que Europa no té cap altra esperança que la solidaritat. I deia: «No hi ha cap altra sortida que no sigui avançar cap a una nova solidaritat: protegir la salut, l'educació, els llocs de treball i les pensions de jubilació a tota Europa».

I preguntava si aquesta via era realment nova tot afirmant que precisament aquesta era la via que havia traçat la socialdemocràcia a França i a Alemanya després de la Segona Guerra Mundial, en uns moments en els quals ambdós països, ensorrats per la guerra, necessitaven aquella solidaritat per no dissoldre's i desaparèixer.

Comparteixo aquesta anàlisi. Tal i com diu **James K. Galbraith**, si Europa no vol exposar-se al perill de desaparèixer ha de reafirmar els valors de la solidaritat.

I Andorra, que és a Europa i que vol embrancar-se fermament amb Europa, ha de seguir el mateix camí.

El camí d'una política que faci valer, que defensi l'interès general és l'única empara que tenen els ciutadans i les ciutadanes davant de la voracitat dels poderosos que la crisi ha exhibit sense cap disfressa, tant a Andorra com arreu d'Europa. ≡

President del grup parlamentari socialdemòcrata